

лище. Дома се държи чистъ, нъ въ всичко се глѣда крайна бѣдность; въ двора нѣма даже зимникъ за говедата, че и говеда нѣма, всичко на всичко двѣ свини и около 20 кокошки.

Капитана го нѣмаше дома; единъ отъ тѣлохранители-тъ му ми каза, че капитана билъ интендански, че стои и се грижи за снабдяване на бригадата съ храна.

Жената на священника — симпатична, нъ слабичка една жена, съ дете кърмаче на рѣще, у нея гости една калугерица, побѣгнала отъ нѣкадѣ си задъ средня гора. Въ сайван-та живѣе другъ единъ старецъ калугеринъ, дошелъ още пролѣтосъ отъ Свѣтагора. Слугиня въ дома нѣма.

Настѣпи тѣмна ношъ; небето се покри съ ясни звѣзди; такива тѣмни, пълни отъ благоухания и хубости, нощи бивать само на югъ.

Азъ се и уморихъ, и поогладнѣхъ, тѣй като никакъвъ запасъ съ себе си нѣмахъ и освѣтъ сиренето въ Паровци, нищо друго не бѣхъ ялъ; зо това съ голѣмо удовѣлствие съзрѣхъ, че попадята дала дѣтето на калугерицата и се за-претвала да готви, а самия священникъ, отишелъ нѣкадѣ си; азъ останахъ да приказвамъ съ стария калугеръ. Последния говори до нѣкадѣ си русски; расказа ми за звѣрствата на турцитѣ, които тѣ вършили миналата пролѣтъ. «Вий неможете и да си прѣдставите какви сѣ тѣ зкѣрове! Намъ неискать да вѣрвать; казвать, че всички раскази сѣ преувеличени, нека отидете напрѣдъ, вий сами ще видите прави ли сме или не!» Монаха се радва на нашето бистро движение напрѣдъ, само се удивлява на малочисления гурковски отрядъ: «Вий сте май малко, а ний се научихме, че цѣлъ корпусъ на Сюлейманъ Паша иде срещу васъ!» Мина се около единъ часъ. дойде капитана и още отъ далечъ захвана да дава заповѣди на свойгѣ казаки.

Твърдѣ скоро се запознахме и сближихме съ капитана; той принадлежи къмъ разрѣда на добри байновци, нъ съ хлестаковски обичаи. Горѣ-долу въ половинъ часъ врѣме той успѣ да разскаже своята биография и сетнѣ начена да се хвали съ своитѣ геройски подвиги, направени въ околността на Хаинъ вюи.